

Şile (İstanbul) Su Ürünleri Kooperatifi ve Ortaklarının Sosyo - Ekonomik Analizi

Kadir DOĞAN*¹ Zahit Tuğrul ALIÇLI²

¹İstanbul Üniversitesi, Su Bilimleri Fakültesi, Yetiştiricilik Bölümü, İstanbul

²İstanbul Üniversitesi, Su Bilimleri Fakültesi, Avlama ve İşleme Teknolojisi. Bölümü, İstanbul

*Sorumlu Yazar

E-mail: kadogan@istanbul.edu.tr

Geliş Tarihi: 24 Mayıs 2018

Kabul Tarihi: 24 Aralık 2018

Özet

Şile, Marmara Bölgesi'nin kuzey doğusunda Batı Karadeniz sahilinde hafif kıvrımlı küçük koy ve plajların yer aldığı 60 km sahil şeridinde sahip İstanbul'un güzel bir ilçesidir. Bu çalışmada ilçede faaliyet gösteren su ürünleri kooperatifi incelenerek kooperatifin idari, yönetsel, balıkçılıkla ilgili yaptığı faaliyetler ve kooperatife ortak olan balıkçıların sosyo-ekonomik yapıları ortaya çıkarılmıştır. Kooperatif, kurumsal olarak kooperatifçilik ilke ve sorumluluklarını yerine getiren, her türlü eğitim, danışmanlık, bilgilendirme işlevlerini ve aynı zamanda pazarlama organizasyonunda yardımcı olan bir sivil girişim olduğu tespit edilmiştir. Yapılan bu çalışmada kooperatiften memnuniyetin %86,4'lük oranda olduğu görülmüştür. Elde edilen bulgulara göre balıkçıların yaşları 20 ile 75 arasında değişmektedir. Balıkçıların yaşları %36,4'lük oranda 51-56 yaş arasındakiler çoğunluğu oluşturmaktadır. Eğitim durumları ilköğretim ile üniversite arasında değişmekte % 6,8'inin üniversite %22,7'sinin orta öğretim, %27,3'ünün lise ve %43,2'sinin ise ilköğretim mezunu oldukları saptanmıştır. Meslek tecrübelerinin % 31,8'lik en yüksek oranda bir ile on yıl arasında değiştiği, %70,5'inin balıkçılık dışında bir gelirinin olduğu, % 90,9'unun bir sosyal güvencesinin olduğu, % 77,3'ünün kendisine ait evinin olmadığı kiracı oldukları, % 22,4'ünün balıkçılığı aile bütçesine katkı sağlamak için yaptıkları görülmüştür. Balık halinin uzak olması, soğuk hava deposunun ve kooperatife ait balık satış yerinin olmaması nedeniyle pazarlamanın kooperatif kanalıyla değil bireysel olarak yapıldığı gözlemlenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Balıkçı profili, Balıkçılık, Sosyo-ekonomik analiz, Su ürünleri kooperatifi, Şile

Socio-Economical Analysis of Fishery Co-Operatives and Associates in (Istanbul) Şile

Abstract

Şile is a beautiful district of Istanbul with 60 km coastline where the small coves and beaches on the western Black Sea coast north east of the Marmara Region exist. In this study, the fisheries cooperative operating in the province was examined and the socio-economic structures of the fishermen who were cooperatives and cooperatives activities were revealed by the cooperative's administrative, managerial and fishery activities. The cooperative has been determined as a civil enterprise that fulfills all the principles of cooperatives and responsibilities, all kinds of education, consultancy and informing functions and at the same time helping the marketing organization. In this study, the satisfaction rate was found to be 86.4%. According to the findings, the ages of fishermen ranged from 20 to 75 years. When the age distribution of fishermen is examined, 36.4% of them are found to be the majority of those aged 51-56 years. Educational status varied between primary education and university. It was found that 6.8% of members were graduated from universities, 22.7% of them from secondary school, 27.3% of them from high schools and 43.2% of them were graduated from primary school. It was found that; among the members, those who have professional experience from one year to ten years had the highest percentage (31.8%), 70.5% of the members had other income other than fisheries, 90.9% of them had social security, 77.3% of them had not their own house and were tenants, 22.4% of them were dealing with fisheries to contribute to the family budget. Because of the remote location of the fish market, there is no cold storage facility and a cooperative shop, it has been observed that marketing has been done individually instead of using the cooperative.

Keywords: Fishermen profile, Fishery, Fishery cooperatives, Socio-economic analysis, Şile,

GİRİŞ

İstanbul iline bağlı Şile ilçesi, Marmara Bölgesi'nin kuzey doğusunda Batı Karadeniz sahilinde hafif kıvrımlı küçük koy ve plajların yer aldığı 60 km sahil şeridinde sahip, aynı zamanda İstanbul İlinin Anadolu yakasında, batıda Beykoz İlçesi, doğuda Kocaeli il sınırına kadar geniş bir alanı kaplayan eşsiz tarihi ve doğal güzellikleri olan bir yerleşim yeridir. İlçede, ekonomik yapı tarım, ormancılık, turizm, madencilik ve balıkçılığa dayanmaktadır. Balıkçılık diğer ekonomik kaynaklarla birlikte, ilçe ekonomisi içerisinde geçmişten günümüze kadar devam eden bir önem arz etmektedir.

Şile Balıkçı Barınağı'nın 1996 yılında açılması, bölgedeki balıkçı teknelerinin ve av araçlarının korunması, balıkçıların ihtiyaçlarının giderilmesi ve yöre balıkçılarının ekonomik kazanç sağlamasına katkıda bulunmuştur. Balıkçı barınağı Şile Belediyesi tarafından işletilen elektrik, fener ve çekek yeri olan, 300 balıkçı teknelerinin yararlanabileceği 650

metre uzunluğunda ana mendireğe sahiptir [1]. Şile Balıkçı Barınağı sadece Şile'deki tekneleri değil aynı zamanda balıkçılık sezonu içinde dışarıdan gelen ve sayıları yüzleri bulan irili ufaklı pek çok tekneyi barındıracak kapasitededir [2]. Şile balıkçı barınağı her ne kadar balıkçılar için güvenli bir liman olsa da, halen tamamlanması gereken bazı (ağ kurutma yeri, balık satış yeri, akaryakıt pompası, balıkçı depoları, buzhane) eksiklikleri bulunmaktadır.

Şile balıkçılık açısından önemli bir konumda bulunmaktadır. Karadeniz'den Marmara'ya ya da tam aksi istikamette göç eden pelajik balıkların geçiş güzergâhı üzerindedir. Bu nedenle, yörede eylül ayında başlayarak nisan ayına kadar süren balıkçılık sezonu içinde ekonomik öneme sahip torik, lüfer ve çinekop gibi göçmen pelajik balık türleri yanında, tekir ve iskorpit gibi demersal türler de yoğun olarak avlanmaktadır.

İlçede balıkçılık sezonu resmi olarak 1 Eylül'de başlasa da pratikte bu sezon Karadeniz'de suların soğuması ile birlikte başta palamut olmak üzere torik, lüfer, kofana ve

istavrit balıklarının Marmara'ya inişi ile başlar. Şile'de eylül ve aralık ayları arasında palamut, haziran ve kasım ayları arasında lüfer, mayıs ve aralık ayları arasında istavrit, kasım ve ocak ayları arasında çinekop, ekim ve mart ayları arasında mezigit, tekir ve tırsı, eylül ve kasım ayları arasında torik avcılığı yapılmaktadır [3], [4]. Gerek Şile'deki balıkçılık potansiyeli, gerekse 1996 yılında hizmete giren balıkçı limanı dikkate alındığında, balıkçıların örgütlenmeleri ancak dört sene sonra 21.11.2000 tarihinde S.S. *Şile Su Ürünleri Kooperatifi*'nin kurması ile gerçekleşebilmiştir. Günümüzde kooperatifin balıkçılığı profesyonel ve aile bütçesine katkı amacıyla yapan 84 balıkçı ortağı ve ortaklara ait 108 adet çeşitli boylarda teknesi bulunmaktadır [5].

Bu çalışma ile ilçe de faaliyet gösteren su ürünleri kooperatifi incelenerek; kooperatifin idari, yönetsel, balıkçılıkla ilgili yaptığı faaliyetler ile kooperatife ortak olan balıkçıların sosyo-ekonomik yapılarının ortaya konulması amaçlanmıştır. Elde edilecek veriler konu hakkında çalışanlar ve karar vericiler için ileriye dönük yapılacak organizasyonlara ışık tutarak, çözüm noktasında nelerin yapılabileceğini ortaya konacaktır.

MATERYAL VE METOT

Çalışmanın materyalini idari olarak İstanbul'a bağlı Karadeniz'e kıyısı olan Şile İlçesi'nde 2000 yılında kurulan S.S. *Şile Su Ürünleri Kooperatifi* ve kooperatife ortak balıkçılar oluşturmaktadır. Çalışmada, su ürünleri kooperatifinin yapısal ve yönetsel çalışmaları, paydaşlar arasındaki ilişkiler, avlanan su ürünlerinin pazarlanması ve bu noktada karşılaşılan sorunları, kooperatife ortak balıkçıların balıkçılık faaliyetleri ile sosyo-ekonomik yapıları incelenmiştir. Öncelikle kooperatif yönetiminden kooperatife kayıtlı balıkçı sayısı alınarak tam sayım yöntemine göre bu konuda hazırlanan anket formları 2015 Aralık ve 2016 Şubat ayları arasında çalışma bölgesinde yüz yüze yapılan görüşmelerle doldurulmuştur. Elde edilen veriler bilgisayara aktarılmış ve Microsoft Excel ortamında işlenerek analiz edilmiştir.

BULGULAR VE TARTIŞMA

Kooperatife kayıtlı olarak balıkçılık yapan, geçimini balıkçılıktan sağlayan ve görüşmede ankete katılan 44 balıkçı değerlendirmeye alınmıştır. Bulgular, çalışmanın amacı doğrultusunda; teknelerin fiziksel ve teknik özellikleri, balıkçıların sosyo-ekonomik yapısı, kooperatifçilik ve balıkçılık sorunları ana hatları itibarıyla değerlendirilmiştir.

- Av Araçlarının Teknik ve Fiziksel Özellikleri

Şile su ürünleri kooperatiflerine ortak balıkçıların kullandıkları av araçlarının teknik ve fiziksel özellikleri anketlere cevap veren balıkçıların verdikleri bilgiler ve gözlemler sonucu tespit edilmiştir. Avcılıkta kullandıkları araçlar tekne, olta, ağlar, pusula, telsiz, sonar v.b. aletlerden oluşmaktadır. Kooperatif ortağı balıkçıların avcılık faaliyetinde kullandıkları av araçlarının teknik ve fiziksel özellikleri Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Av Araçlarının Teknik ve Fiziksel Özellikleri

Teknelerin Yaş Dağılımı	Adet	% Dağılımı
1-5 Yaş	6	13,6
6-10 Yaş	5	11,4
11-15 Yaş	9	20,5
16-20 Yaş	7	15,9
21 ve üzeri	17	38,6
Tekne boyları		
5,0-5,9 Metre	2	4,5
6,0-7,9 Metre	23	52,3
8,0-9,9 Metre	10	22,7
10,0-12,0 Metre	4	9,1
12 Metre ve üzeri	5	11,4
Teknelerin yapım malzemesi		
Ahşap	35	79,5
Saç	9	20,5

Avcılıkta kullanılan teknelerin boyları 5-25 metre arasında değişiklik göstermekle birlikte % 52,3 oranı ile 6.0-7.9 metre boydaki tekneler çoğunluğu oluşturmaktadır. En küçük boydaki teknelerin % 4.5'lik oranla 5-5,9 metre, en büyük tekne sınıfını oluşturan 12 metre ve üzerindeki teknelerin ise tüm tekneler içinde % 11,4'lük bir paya sahip olduğu görülmüştür. Çalışmada balıkçılıkta kullanılan teknelerin yaşları 3 ile 42 yaş arasında oldukları tespit edilirken bu teknelerin çoğunun 21 yaş ve üzerinde oldukları (% 38,6) ve yapım malzemesi %79,5 gibi büyük bir oranda ahşap malzemenin kullanıldığı görülmüştür (Tablo 1).

Şile balıkçılarının tekne boyları 5-25 metre arasında değişmektedir. Bu konuda yapılan farklı yerlerdeki çalışmalarda Karasu balıkçılarının 6,5-22 metre [6], İstanbul balıkçılarının 6-12 metre [7], Ordu balıkçılarının 5-12 metre [8], Akçakoca balıkçılarının 6-28 metre [9], Gökçeada balıkçılarının 5-12 metre [10] oldukları rapor edilmiştir. Çalışmadaki bulgular ile diğer bölgelerde yapılan çalışmalarda tekne boyları benzerlik göstermektedir.

- Kooperatif Ortağı Balıkçıların Demografik Özellikleri

Balıkçıların demografik özellikleri Tablo 2'de, sosyal ve ekonomik özellikleri ise Tablo 3'de verilmiştir. Balıkçıların yaşlarının 20-75 arasında değiştiği, %86,4'ünün evli ve %13,6'sının ise bekar olduğu tespit edilmiştir. Balıkçılık yapanların %70,5'inin balıkçılık dışında gelirinin olduğu, %29,5'inin ise balıkçılık dışında herhangi bir gelirinin olmadığı saptanmıştır. Yapılan çalışmada 51-60 yaş grubu balıkçıların yaş dağılımı içinde %36,4'lük oranla ilk sırada yer almaktadır. Bunu sırasıyla %20,5 ile 41-51 ve 61-70 yaş arasındakiler, %13,6 ile 71 yaş ve üzerindeki balıkçılar takip etmekte, %6,7 ile 21-30 yaş arasındakiler en küçük oranı ise %2,3 ile 31-40 yaş arasındaki balıkçılar oluşturmaktadır (Tablo2).

Aynı konuda yapılan farklı çalışmalarda, Gökçeada balıkçılarının yaşlarının 28-63 arasında değiştiği ve %83,3'ünün evli olduğu, balıkçıların %54,2'inin sadece balıkçılıktan geçindikleri rapor edilmiştir [10], Akçakoca balıkçılarının ise yaş dağılımlarının 30-60 yaş aralığında değiştiği %93'ünün evli olduğunu bildirmişlerdir [9], Ordu balıkçılarının yaşlarının 20-69 arasında değiştiği, %91,8'inin evli olduğu, %72,0'sinin sadece balıkçılıktan geçindikleri rapor edilmiştir [8].

Tablo 2. Kooperatif Ortağı Balıkçıların Demografik Özellikleri

Balıkçıların Yaş Dağılımı	Adet	% Dağılımı
21-30 Yaş	3	6,7
31-40 Yaş	1	2,3
41-50 Yaş	9	20,5
51-60 Yaş	16	36,4
61-70 Yaş	9	20,5
71 ve Yukarısı	6	13,6
Çalışanların Medeni Durumu		
Evli	38	86,4
Bekar	6	13,6
Balıkçıların Eğitim Durumu		
İlköğretim	19	43,2
Orta Öğretim	10	22,7
Lise	12	27,3
Üniversite	3	6,8
Balıkçıların Çocuk Sayısı		
1 Çocuk	5	13,2
2 Çocuk	20	52,6
3 Çocuk	12	31,6
5 Çocuk	1	2,6
Balıkçıların Hane Halkı Nüfusu		
1 Kişi	5	11,4
2 Kişi	10	22,7
3 Kişi	12	27,3
4 Kişi	10	22,7
5 Kişi	7	15,9
Balıkçıların Meslek Tecrübeleri		
1-10 Yıl	14	31,8
11-20 Yıl	5	11,4
21-30 Yıl	10	22,7
31-40 Yıl	10	22,7
41 ve Üzeri	5	11,4

Yapılan bu çalışma ile farklı illerde aynı konuda yapılan çalışmalarda balıkçıların yaş, medeni durumu ve balıkçılık yapanların oranları benzerlik göstermektedir. Bunun ana nedeni ülkemizdeki balıkçılık yapanların belirli demografik yapıdan olması, balıkçılık bedenen yapılan bir uğraşı olması nedeniyle belirli özellikler taşıması gerektiği söylenebilir.

Şile balıkçıların eğitim düzeyleri incelendiğinde ilkököl mezunu ile üniversite mezunu arasında değiştiği tespit edilmekle birlikte büyük bir bölümünün ilköğretim mezunu oldukları saptanmıştır (%43,2). Bu konuda yapılan farklı çalışmalarda çoğunluğu oluşturan ilkököl mezunu balıkçıların oranları Karadeniz Bölgesi için %58,44 [11], Ege Bölgesi için %62,82 [12], Tekirdağ balıkçıların için %64,7 [13], İstanbul balıkçıları için %40,1 [7], Gökçeada balıkçıları için %54,2 [10], Ordu ili balıkçıları için %55,1 [8] ve Akçakoca balıkçıları için %67 [9] olarak tespit edilmiştir. Şile balıkçıların hepsinin temel eğitimi tamamladığı ve diğer bölgelere göre eğitim düzeyinin yüksek olduğu görülmüştür (Tablo 3).

- Kooperatif Ortağı Balıkçıların Sosyal ve Ekonomik Özellikleri

Yapılan çalışmada balıkçıların sosyal ve ekonomik özellikleri ortaya çıkarılmıştır. Balıkçıların sosyal ve ekonomik koşulları göz önüne alındığında sosyal güvenceye sahiplikleri önemli bir kazanılmış hak olarak ortaya çıkmaktadır. Çalışmada balıkçıların %90,9'unun sosyal güvencesi olduğu, %9,1'inin ise sosyal güvencesinin olmadığı tespit edilmiştir (Tablo 3). Yapılan benzer çalışmalarda bu oranlar Karadeniz bölgesi balıkçıları için %73,0 [8], İzmir ili balıkçıları için %59,0 [14], İstanbul ili balıkçıları için %74,9 [7], Ordu ili balıkçıları için %88,4 [8], Akçakoca balıkçıları için 67 [9] olarak rapor edilmektedir

Balıkçıların ekonomik göstergesi olan sahip olduğu ev ve araba mülkiyeti günümüzde önemli bir kazanımdır. Yapılan çalışmada ev ve otomobil sahibi olma durumları sırasıyla %22,7 ve %56,8 olarak bulunmuştur. Denizlerde avcılık yapan balıkçıların ev sahibi olma oranları farklı araştırmalarda Akçakoca'da %80,0-37,0 [14], İstanbul'da %67,1-16,8 [7], Gökçeada'da %91,7-37,5 [10], Ordu'da %50,0-29,3 [8] olarak rapor edilmiştir.

Tablo 3. Kooperatif Ortağı Balıkçıların Sosyal ve Ekonomik Özellikleri

Balıkçıların ev mülkiyeti	Adet	% Dağılımı
Ev sahibi	10	22,7
Kiracı	34	77,3
Balıkçıların Otomobil Mülkiyeti		
Otomobili olanlar	25	56,8
Otomobili olmayanlar	19	43,2
Balıkçıların Sosyal Güvenlik Durumu		
S.Göv. Olanlar	40	90,9
S.Göv. Olmayanlar	4	9,1
Balıkçılığı seçme nedeni		
Hobi	14	31,8
İşsizlik	7	15,9
Aile bütçesine katkı	10	22,4
Baba mesleği	9	20,8
Deniz kenarında ikamet	4	9,1
Balıkçıların Baba Mesleği		
Balıkçı	9	20,5
Esnaf	10	22,7
Memur+İşçi	12	27,3
Serbest meslek	7	15,9
Çiftçi	6	13,6
Balıkçılık Dışındaki Geliri		
Var	31	70,5
Yok	13	29,5
Balıkçılığı Bırakıp Bırakmaması		
Evet	9	20,5
Hayır	27	61,4
Kararsız	8	18,1

Araştırmamızın sonuçları ile yukarıda belirtilen araştırmaların sonuçları karşılaştırıldığında Şile balıkçıların daha düşük oranda ev ve otomobil sahibi olduğu, benzer oranda ise bir sosyal güvenceye sahip oldukları görülmüştür (Tablo 3).

Çalışmada balıkçılığı seçme nedenleri araştırıldığında %31,8'lik en yüksek oranla hobi ve %22,4'lük oranda aile bütçesine katkından dolayı balıkçılık yaptıkları bulunmuştur. Bu konuda yapılan benzer çalışmalarda balıkçılığın seçilme nedeninin İstanbul balıkçıları için işsizlik (%44,3) [7], Ordu balıkçıları için baba mesleği (%60) [8], Akçakoca balıkçıları için işsizlik (%49) [9] ve Gökçeada balıkçıları için aile bütçesine katkı sağlamak (%46) [10] olduğu ifade edilmektedir. Şile Su Ürünleri Kooperatifi ortaklarının balıkçılığı seçme nedeninin diğer seçenekler arasında yüksek oranda (%31,8) hobi olması bu konuda yapılmış başka çalışmalardan farklı (işsizlik, aile bütçesine katkı, baba mesleği) çıkması balıkçılık dışında da gelirlerinin (%70,5) olması ve geçimlerini balıkçılık dışındaki uğraşılardan sağladıklarından kaynaklandığı ile açıklanabilir.

-Kooperatif Ortağı Balıkçıların Görüş ve Sorunları

Yapılan çalışmada *Şile Su Ürünleri Kooperatifi*'nin kooperatifçilik ilkelerine uyumu ve bu kurallar çerçevesinde yaptığı çalışmalar değerlendirilmiştir. Kooperatif ortağı balıkçılarla yapılan anket çalışması ve karşılıklı görüşmelerde kooperatifin, Karadeniz kıyısında bazı eksikliklerin olmasına rağmen balıkçılık açısından gerekli her ihtiyaca cevap verebilecek tam teşekküllü büyük bir balıkçı limanına sahip olduğu ve balıkçılık faaliyetlerini bu limandan sürdürdüğü tespit edilmiştir. Balıkçıların bu olanaklara sahip olması ortak oldukları kooperatif organizasyonu ile sağlanabilmektedir. Balıkçılar kooperatifin yapmış olduğu çalışmalar ve gerçekleştirdiği organizasyonlardan memnun olduklarını ifade etmişlerdir.

Şile Su Ürünleri Kooperatifi kurumsal olarak kooperatifçilik ilke ve sorumluluklarını yerine getiren kooperatiflerden biridir. Balıkçılara kooperatif olarak her türlü eğitim, danışmanlık ve balıkçılıkla ilgili bilgileri ulaştıran ve pazarlama konusunda da yardımcı olmaya çalışan bir kooperatif konumundadır. Ortak balıkçıların kooperatifin yaptığı çalışmalarda %86,4'lük memnuniyetin olması bunun göstergesi olarak yorumlanabilir.

Ancak kooperatifin çalışmalarından çeşitli nedenlerle memnun olmayan %13,6'lık bir grup ise karşılaştıkları sorunların çözümünde kooperatifin daha aktif rol almasını istemektedir. Bu ortaklarca kooperatifin üzerinde durması gereken noktalar şu şekilde ifade edilmektedir;

- Öncelikle balıkçı esnafının tanımı yapılarak, balıkçılıkla uğraşmayan ancak yine de kooperatife üye olanlar için ayrı bir plaka düzenlenmek sureti ile bu kişilerin balıkçılarla aynı şartlar altında değerlendirilmesinin önüne geçilmesi,

- Balık halinin barınağa uzak olması nedeni ile avlanan su ürünlerinin pazarlanması aşamasındaki zorluğun üstesinden gelinmesi noktasında, kooperatifin inisiyatifini ele alarak bu konu üzerinde bir düzenleme çalışmasının yapılması,

- Balıkçılıkta sürdürülebilirliğin sağlanması ve yoğun av baskısının yarattığı olumsuz şartların bertaraf edilmesi için kooperatifin çeşitli resmi kurumlarla birlikte çalışmasının sağlanması,

- Balıkçı esnafının kredilendirilmesinde gerek devlet gerekse bankaların çeşitli kolaylıklar sağlayarak balıkçının komisyonunun insafına terkedilmesinin önüne geçilmesi.

SONUÇ

Yapılan bu çalışmada *Şile Su Ürünleri Kooperatifi* Karadeniz kıyısında tam teşekküllü her ihtiyaca cevap verecek büyük bir limanda faaliyetlerini sürdürmektedir. Balıkçı barınağı ve çekek yerlerinin olması, kooperatifin idari bürosu, av malzeme deposu, balıkçıların avcılık dışında zaman geçireceği sosyal alanın olması kooperatif açısından avantaj sağlamaktadır. Bu avantajların yanında dezavantajları da mevcuttur. İstanbul Belediyesi Su Ürünleri Hali Şile'ye uzak olması nedeniyle avlanan su ürünlerinin satışında çeşitli problemlerle karşılaşılmasına neden olmaktadır. Soğuk hava deposunun ve kooperatife ait balık satış yerinin olmaması pazarlamanın kooperatif kanalıyla değil bireysel olarak pazarlanması sıkıntısını yaratmaktadır.

Yukarıda bahsedilen kooperatifçilik ve balıkçılıkla ilgili sorunların giderilmesi hem ilgili bakanlık hem de kooperatif ortaklarının sürdürülebilir balıkçılık için ortaklaşa organizasyon yapması ve Şile'de yeni yapılan liman içerisinde kooperatifin eksik olan isteklerinin gerçekleştirilmesi zorunluluk arz etmektedir.

Sürdürülebilir balıkçılığın ve üretimin ekonomik yapılabilmesi için balıkçıların yaşam koşullarının sağlıklı, çevreye duyarlı nitelikli mesleki eğitime sahip balıkçıların ve sosyo-ekonomik koşullarının yeterli düzeyde olması gerekir. Bu olanaklara sahip bireylerin var olan kaynakları sürdürülebilir ve ekonomik olarak yararlanma konusunda daha duyarlı olacağı kaçınılmazdır.

TEŞEKKÜR

Çalışmanın saha çalışmasında destek olan S.S. Şile Su Ürünleri Kooperatifi Başkanı Resul ZAFRAK, Yönetim kurulu üyeleri Tahir TEZİŞ, Engin ÖZTÜRK ve tüm katılımcı balıkçılara teşekkürlerimizi sunarız.

KAYNAKLAR

[1] DHL, 2011. Balıkçılık Kıyı Yapıları Durum ve İhtiyaç Analizi Sonuç Raporu Cilt 2. T.C. Ulaştırma Bakanlığı Demiryolları, Limanlar ve Hava Meydanları İnşaatı Genel Müdürlüğü).

[2] Arslan T., 2009. Balıkçı Barınaklarının Yat Turizmine Kazandırılması: Şile Örneği. T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Yatırım ve İşletmeler Genel Müdürlüğü. Uzmanlık Tezi. 173 s.

[3] <http://www.sile.bel.tr/Page/Detail/5849> (Erişim. 17.11.2017)

[4] Ertek A ve Evren N., 2005. Bir Coğrafi Mekan Analizi: Sile İlçesi. İstanbul: Kahraman Ofset.

[5] Şile Su Ürünleri Kooperatif Yöneticileri. Yüz yüze görüşme

[6] Uzmanoğlu M.S ve Soylu M., 2006. Karasu (Sakarya) Bölgesi Deniz Balıkçıların Sosyo-Ekonomik Yapısı, Ege Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi Su Ürünleri Dergisi, 23 (1-3): 515-518.

[7] Doğan K., 2010. İstanbul Su Ürünleri Kooperatifleri ve Ortaklarının Sosyo-Ekonomik Analizi. Journal of FisheriesSciences.com. 4 (4):318-328. DOI:10.3153/jfscm.2010035

[8] Çalık S ve Sağlam E.N., 2015. Ordu İlinde Küçük Ölçekli Balıkçılığın Sosyo-Ekonomik Yapısının Belirlenmesi. Türk Denizcilik ve Deniz Bilimleri Dergisi Cilt: 1 Sayı: 2 (2015): 107-113

[9] Yağlıoğlu D., 2013. Akçakoca (Batı Karadeniz) Balıkçılığı ve Balıkçıların Sosyo-Ekonomik Analizi. Ormanlık Dergisi, 9(1):31-43.

[10] Doğan K ve Gönülal O., 2011. Gökçeada (Ege

Denizi) Balıkçılığı ve Balıkçıların Sosyo- Ekonomik Yapısı. Karadeniz Fen Bilimleri Dergisi, 2(5):57-69.

[11] Çeliker S.A, Korkmaz Ş.A, Dönmez D, Gül U, Demir A, Genç Y, Kalkanlar Ş ve Özdemir İ., 2006. Karadeniz Bölgesi'nde Su Ürünleri Avcılığı Yapan İşletmelerin Sosyo-Ekonomik Analizi. Tarımsal Ekonomi Araştırma Enstitüsü. Ankara.

[12] Çeliker S.A, Korkmaz Ş.A, Demir A, Gül U, Dönmez D, Özdemir İ ve Kalkanlar Ş. 2008. Ege Bölgesi'nde Su Ürünleri Avcılığı Yapan İşletmelerin Sosyo- Ekonomik Analizi. Tarımsal Ekonomi Araştırma Enstitüsü. Ankara.

[13] Güngör G, Özen S.Ş ve Güngör, H., 2007. Marmara Denizi Balıkçılığının Sosyo-Ekonomik Yapısı ve Deniz Ürünleri Pazarlaması: Tekirdağ İli Sahil Şeridi Örneği. Tekirdağ Ziraat Fakültesi Dergisi, 4 (3): 311-325.

[14] Ünal V., 2003. Yarı Zamanlı Küçük Ölçekli Balıkçılığın Sosyo-Ekonomik Analizi, Foça (Ege Denizi). Ege Üniversitesi Su Ürünleri Fakültesi Su Ürünleri Dergisi,20 (1-2): 165 – 172.